

NICOLE VAN NIEROP

'SCHRIJVEN
IS TOPSPORT'

TWEE JAAR LANG VERPLAATSTE ZE ZICH IN DE BELEVINGSWERELD VAN EEN JONG MEISJE UIT EEN GEBROKEN GEZIN. HET RESULTAAT IS HAAR EERSTE BOEK *IK HOUD VAN U*. NICOLE VAN NIEROP NUCHTER ONDER HAAR NIEUW VERWORVEN SCHRIJVERSSTATUS. 'IK VIND DAT MENSEN NOGAL VERHEVEN DOEN OVER LITERATUUR.'

Je bent schrijver. Betekent dat volgend jaar borrelen op het Boekenbal?

'Ik ben er helemaal niet zo mee bezig dat ik mezelf "schrijver" kan noemen. Ik ben dit jaar al op het Boekenbal geweest en het voelde als een soort schoolfeestje. Iedereen was erg apart gekleed en we moesten muntjes kopen als we iets wilden drinken. Ik heb alleen een beetje rondgekeken en door de schouwburg gelopen. Andere schrijvers heb ik niet gesproken.'

Je lijkt nogal nuchter onder het schrijverschap.

'Ik ben enorm trots op mijn boek, maar mensen doen vaak nogal verheven over literatuur en kunst. Als je je het leed in de wereld een beetje aantrekt, het uit z'n verband ruikt en het toch klein houdt, dan ben je er al. Ik kan het schrijverschap ook niet romantischer maken dan het is. Mijn dagen als schrijver bestonden uit vroeg

opstaan, hardlopen en een kop koffie halen bij Bagels & Beans. Zodra ik mijn koffie op had, wist ik welke kant ik op wilde met mijn verhaal en kon ik verder. Schrijven is een kwestie van concentratie, net als topsport.'

Wanneer besloot jij klein leed om te zetten in literatuur?

'Tijdens het acteren. Nadat ik via via eens auditie had gedaan voor een hoofdrol in een afstudeerfilm en gecast werd, was ik ineens actrice. In 2006 speelde ik in het toneelstuk *One flew over the cuckoo's nest*, waarin ik maar een klein beetje tekst had. De rest van de tijd moest ik op het podium zogenaamd aantekeningen maken van patiënten. Ik besloot dat ik net zo goed écht wat kon opschrijven en zo begon ik krabbels te maken van dingen die me opvielen in het leven en die ik schijnbaar onbewust had opgeslagen.

Toen ik twee jaar later nog eens doorlas wat ik toen had opgeschreven, begon ik in te zien dat dit de basis voor een boek kon zijn.'

De basis voor je debuut *Ik houd van u*. Waar gaat het over?

'Het is een verhaal over onvoorwaardelijke liefde en loyaliteit'. Over een gezin dat langzaam uit elkaar valt en de gevolgen daarvan. Ieder gezin heeft z'n eigen problemen en ieder persoon heeft een duistere kant. Ik wilde laten zien dat een gebroken gezin, in sommige gevallen, gekte kan creëren. De grens van die gekte, het punt waarop iemand gevaarlijk wordt of afglijdt, dat interesseert me.'

Het hele verhaal wordt verteld door Alice, een kind dat zich na het vertrek van haar moeder uiteindelijk verliest in een soort waanzin. Zijn er stukken geweest waarin jij jezelf bijna in Alice verloor?

'Er zijn wel wat gebeurtenissen die ik heel ver vind gaan, die eigenlijk te zielig zijn om te

schrijven. Zo heeft Alice in het boek een bijbaantje. Als ze op een dag bij de onderdirecteur wordt geroepen, denkt ze dat ze promotie krijgt. Maar hij is iets heel anders met haar van plan. Dat Alice dan helemaal niets voelt, dat ze niets kán voelen, dat vind ik heftig.'

Kon het niet wat luchtiger?

'Nee, ik wilde de werkelijkheid uitvergroten, laten voelen dat zoiets kan gebeuren. Het moet geloofwaardig blijven. Bovendien klinkt alles heel dramatisch, maar er valt ook genoeg te lachen in het verhaal.'

Je haalt je inspiratie dus uit dingen die je opvallen om je heen. Wat voor dingen zijn dat?

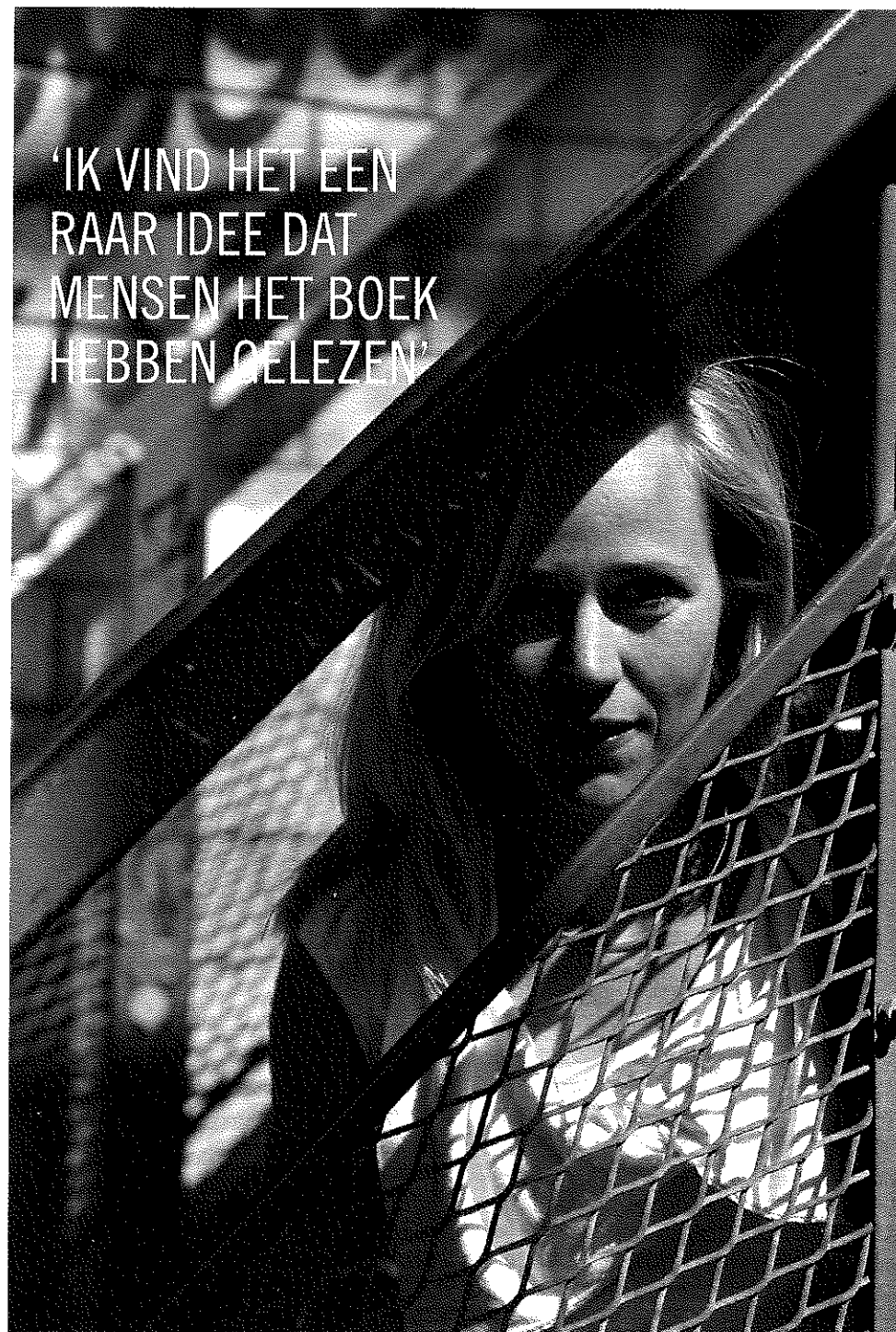
'Dat kan van alles zijn. Gisteren zag ik op tv de vrouw van Frans Duijts alleen in een nagelsalon zitten, terwijl hij van huis was om zijn hit te zingen. Je ziet aan alles dat het niet klopt, dat die vrouw ongelukkig is met een man die altijd weg is. Zo'n scène kan over tien jaar het begin van een boek zijn. Een ander beeld dat me is bijgebleven komt uit een reportage over een man met een zieke vrouw. Hij wordt gefilmd als hij met zijn kinderen aan tafel zit en een telefoontje krijgt. Uit alles blijkt dat zijn vrouw overleden is. Maar wat doet die man als hij heeft opgehangen? Hij gaat zitten en schept opnieuw op. Mensen reageren soms heel vreemd in situaties als deze. Dat sla ik op en gebruik ik als uitgangspunt.'

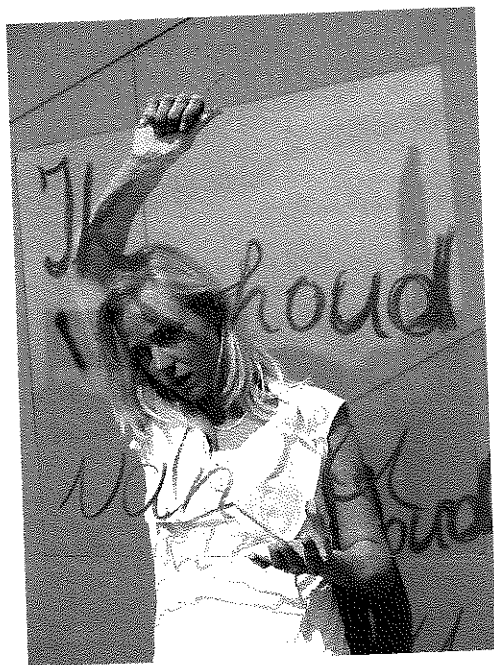
Hoe ga je vanuit zo'n idee verder?

'Ik begin gewoon met schrijven en na een tijdje ga ik vanuit mijn personages denken. Dan gaat het verhaal vanzelf een bepaalde kant op, het wordt logisch. Bij Alice had ik een beeld in mijn hoofd van een meisje op een schommel. Daarop ging ik verder fantaseren. Hoe zou zo'n meisje dealen met een gezin dat uit elkaar valt?'

Nicole van Nierop (1980) studeerde in Australië 'zo'n beetje alles wat je kunt studeren'. Terug in Nederland kreeg ze de kans auditie te doen voor een hoofdrol in de afstudeerfilm *Paradiso*. De film sloeg aan en Nicole was actrice. Naast haar werk als actrice in onder meer de serie *New Kids* beoordeelt en schrijft ze scenario's voor speelfilms. Deze maand debuteert ze als schrijver met de roman *Ik houd van u*.

'IK VIND HET EEN
RAAR IDEE DAT
MENSEN HET BOEK
HEBBEN GELEZEN'

Hoe voelt het om dat meisje, voor wie je bent gaan denken, na twee jaar schrijven los te laten en een einde aan het boek te maken?

'Dat vond ik helemaal niet leuk! Alice is zo'n fragiel, kwetsbaar meisje. Ze verdiende eigenlijk meer dan het einde dat ik voor haar heb geschreven. Ik denk ook dat ik eventuele negatieve recensies zal zien als een aanval op Alice. Maar ze overleeft het wel, daar ben ik van overtuigd.'

Hoe gaat de rest van Nederland reageren op het boek, denk je?

'Ik vind het maar een raar idee dat er naast mijn uitgever mensen zijn die het boek hebben gelezen. Daar moet ik even aan wennen. Ik hoop vooral dat het mensen zal raken. Het is een universeel boek, want iedereen heeft een gezin, een oorsprong, dus iedereen zal op een bepaalde

manier een band hebben met dit verhaal. En ik hoop dat ik een boek heb geschreven dat mensen in één ruk uitlezen.'

Word je populair op leeslijsten, denk je?

'Het mooie aan het boek is dat het door volwassena en oudere kinderen gelezen kan worden. Het lijkt me geweldig als jonge mensen mijn boeken gaan bespreken, omdat juist jongeren begrijpen welke samengestelde gezinnen er tegenwoordig bestaan en wat voor situaties die teweeg kunnen brengen.'

De meeste jongeren zullen je al kennen als Manuela in *New Kids*, een rol die je tussen het schrijven door vertolkte. Dat moet een vreemde afwisseling geweest zijn...

'Dat was juist een hele fijne manier om te schakelen. Tijdens het schrijven dreigde ik afgesloten te raken van de buitenwereld, dus het was goed om af en toe op de set te zijn, met jongens die ik al jaren ken en bij wie ik me op mijn gemak voel.'

Je schrijft ook filmscenario's. Zou dit boek verfilmd kunnen worden?

'Ik dacht zelf van niet, maar een vriend van me die films maakt, zag er wel wat in. Ik zou zelf in elk geval het scenario niet kunnen schrijven: ik heb te veel een voorkeur voor bepaalde personages. En voor een jonge Alice denk ik dat we in Nederland een jaar zouden moeten casten: het zal niet makkelijk zijn om een heel slim meisje te vinden, dat precies weet hoe ze die heftige scènes natuurlijk moet spelen. Voor de oudere Alice moeten we ook op zoek. Ik sta zelf veel te ver van haar af.'

Want jij komt uit een perfect gezin?

'Ja. Mijn ouders zijn nog bij elkaar en mijn moeder is een schat.' ★